

บทที่ 9

ชีวประวัติและผลงานของ ดร.ก้อนราช อเดนานาเออร์

พัฒนา

1 ชีวประวัติ ดร.ก้อนราช อเดนานาเออร์

1. ชีวิตเมื่อเยาว์วัย
2. เริ่มชีวิตการทำงาน
3. นายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์
4. การปฏิวัตินเมืองเคิลน์
5. เริ่มต้นชีวิตใหม่
6. สาธารณรัฐไมمارك
7. ผู้ริเริ่มสร้างทางศิวนะในประเทศเยอรมัน
8. ถูกปลดจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี
9. ระหว่างการลับหนี
10. กลับเข้าสู่ตำแหน่งนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์
11. พรรคสหภาพคริสเตียน เดโมแครท
12. นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

2 การบูรณะประเทศ

1. เริ่มงานสร้างชาติ
2. แผนการณ์รวมประเทศ
3. ประชาชนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันต่อต้านการปกครองของ
จุลเชีย
4. การรับรองอิสระภาพของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

5. เสรีนครศ "แบร์ลินตะวันตก"
6. ประธานาธิบดีคนที่ 2 แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
7. การบิดส้อมและแบ่งแยกแบร์ลิน

ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

1. การสร้างสันติภาพ
2. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยแรก ค.ศ. 1949-1953
3. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยที่ 2 ค.ศ. 1953-1957
4. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยที่สามและสมัยที่สี่
5. ปัญหาระหว่างฝรั่งเศส-สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
6. การรื้อฟื้นสัมพันธภาพกับอิสราเอล

สาระสำคัญ

ดร. คอนราด อเดเนาเออร์ ได้ต่อสู้กับวิถีทางของชีวิตอย่างทรุดอุดหนักตึ้งแต่วัยเยาว์จนถึงวัย暮年 ได้ผ่านวิกฤตกรรมของชีวิตอย่างรุนแรงถึง 4 ยุค 4 สมัย (4 แผ่นดิน) ทั้งๆ ที่ คอนราด อเดเนาเออร์ มีเชื้อสายลาด婆拉ษเบรื่อง หรือมีความสามารถพิเศษดังมหาบูรุษอื่นๆ และจากประสบการณ์ชีวิต ที่มีคุณค่าอย่างทั้งที่ ทำให้เขามีความสามารถเป็นประกายเยอรมนียอดพันจาร์ วิกฤตการณ์อันเลวร้าย กลับสู่ความเจริญรุ่งเรืองอย่างที่ไม่มีคราวดีดี ขาดไม่ได้สร้างอุณหภูมิ ประยุทธ์น้ำให้กับประเทศไทยเยอรมันน้อยอย่างเงenkonnatt ชีวประวัติและผลงานของ ดร. คอนราด อเดเนาเออร์ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจที่จะเรียนรู้และนำมามาเป็นตัวอย่างที่ดีแก่อนุชนทั้งหลาย

วัตถุประสงค์

เพื่อให้นักศึกษาทราบถึง :

1. อุปนิสัย การประพฤติ ปฏิบัติของ ดร.ค่อนราด อเดนานาเออร์
2. แนวทางและนโยบายต่างๆ ของอเดนานาเออร์ในการบูรณะประเทศเยอรมนีให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาใหม่ ทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม
3. นายกรัฐมนตรีของอเดนานาเออร์

1 ชีวประวัติ ดร. ค่อนราด อเดเนาเออร์

1. ชีวิตเมื่อยาววัย

ค่อนราด อเดเนาเออร์ ก็ได้เมื่อ
วันที่ 5 มกราคม ค.ศ. 1876 ที่เมืองเกิลน์
(Köln) หรือโคโลญ (Cologne) ประเทศ
เยอรมนี เขาเป็นบุตรคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้อง⁴ คน มีด้าเป็นแม่ยินของนักกฎหมาย
ครอบครัวของเขานับถือศาสนาคริสต์นิกาย
รัมมันคาซอลิกกอย่างเคร่งครัด อเดเนาเออร์
จึงเป็นคนเคร่งศาสนา สุภาพและเรียบร้อยมา⁵
ตั้งแต่เด็ก พี่น้องของเขายังได้รับการศึกษาจนจบ
ชั้นมัธยมศึกษาทุกคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพากผู้ชาย 3 คน ได้รับการศึกษาที่อาณมหาวิทยาลัย
อเดเนาเออร์เริ่มเข้าเรียนที่โรงเรียนเนนท์อโพรสเทลล์ (St. Apostel) ในเมืองเกิลน์ ตอน
แรกๆ เขายังคงทางด้านศิลปมาก ชอบวิชาวาดเรียนและดนตรี เนื่องจากเขายังเป็นคนสุภาพ
เรียบร้อย เรียนรีม รักธรรมชาติและรักสันโดด ชีวิตในเยาววัยของเขายังไม่เคยมีเพื่อน เมื่อ
เป็นนักเรียนชั้นมัธยม อเดเนาเออร์จึงเริ่มนิยมเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคมและการเมือง ใน ค.ศ.
1894 อเดเนาเออร์เข้าศึกษาวิชากฎหมายและเศรษฐศาสตร์ ที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองฟ赖บูร์ก
(Freiburg) ต่อมาปี 1896 เข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองมิวนิค (München) และมหาวิทยาลัย
แห่งเมืองบอนน์ (Bonn) จบปริญญาตรีทางกฎหมาย ใน ค.ศ. 1897 เนื่องจากร่างกายของ
เขายังไม่สมบูรณ์ (ปอดร้าย) เขายังได้รับการฝึกหัดในการเกษตรท่าทาง อย่างไรก็ตาม ใน ค.ศ.

2. เริ่มชีวิตการทำงาน

ใน ค.ศ. 1901 อเดนาเออร์เป็นผู้ช่วยอัยการแห่งเมืองเคิลน์ช่วงระยะสั้น ๆ แล้วลาออกมาทำงานเป็นเสมียนพนักงาน ในระยะนี้เองเขาได้รู้จักกับ นางสาวเอ็มมา เวเยอร์ (Emma Weyer) ซึ่งเป็นกุลสตรีในครอบครัวผู้ดีแห่งเมืองเคิลน์ เขายังมีภรรยาคนแรกแต่งงานกันใน ค.ศ. 1904 ทั้งสองมีชีวิตร่วมกัน 12 ปี มีบุตรด้วยกัน 3 คน นานาเดือนมีนาคม ค.ศ. 1906 อเดนาเออร์ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นที่ปรึกษาของผู้พิพากษาแห่งเมืองเคิลน์อีก 3 ปีต่อมา (1909) ก็ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ช่วยนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์²

3. นายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์

เมื่อสังคրามโลกครั้งที่ 1 เกิดขึ้นใน ค.ศ. 1914 อเดนาเออร์ได้สมัครเป็นทหารอุบัติเหตุ จนกระทั่ง 1916 ภารياของเขางเสียชีวิต อเดนาเออร์มีความเสียใจมากหลังจากที่ภารยาของเขางเสียชีวิตด้วยโรคร้าย แต่ไม่กี่เดือน อเดนาเออร์ก็ประสบอุบัติเหตุบนท้องถนนและได้รับบาดเจ็บสาหัส จนได้รู้ว่าเขายังคงจะพิการไปตลอดชีวิต ต่อมาใน ค.ศ. 1917 ตำแหน่งนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ว่างลง อเดนาเออร์ได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนๆ และพระคุณภาพให้ทำการสมัครซึ่งเขาได้รับการเลือกตั้งให้เป็นนายกเทศมนตรี ขณะนั้นเขาอายุ 41 ปี

¹Konrad Adenauer 1876/1976 : Geschichtliche Perspektiven.

Verlag Bonn Aktuell GmbH. November 1975. Germany. p.68.

² Ibid., p.70.

ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนชาวเมืองเคิลน์ เป็นจำนวนถึง 650,000 คน นับว่าเป็นการเริ่มต้นชีวิตการเมืองนักการเมืองตั้งแต่นั้นมา³

4 การปฏิวัตินเมืองเคิลน์

ในเดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1918 ทหารเรือในเมืองเคิล (Kiel) ได้ก่อการปฏิวัติขึ้นเนื่องจากไม่พอใจที่ทหารฝ่ายสัมพันธมิตรจะเข้ายึดครองเรือรบของเยอรมัน หลังจากนี้การปฏิวัติได้รุกตามไปตามเมืองต่างๆ อย่างรวดเร็ว ทหารในเมืองเคิลน์ได้จับอเดนาเออร์ไวเป็นตัวประกัน แล้วทำการปลดปล่อยพรครพวงที่ถูกตัดคุกทหาร พวกรกรรมกรซึ่งกำลังอดอยากอู้ จึงได้เข้าร่วมกับพวกทหารทำการปฏิวัติตัวย อดนาเออร์ซึ่งตกอยู่ในฐานะตัวประกันก็หายได้ลดความพยายามไม่ ขาดพยายามเจรจาและทำการประนีประนอมกับพวกปฏิวัติจนสำเร็จและได้รับการปลดปล่อย เนื่องจากการณ์ในเมืองเคิลน์จึงสงบลง อย่างไรก็ตาม ขณะนั้นสังคมรอกครั้งที่ 1 เพิ่งยุติลงใหม่ๆ ทหารเป็นจำนวนมากเดินทางกลับบ้านเกิดเมืองนอน อเดนาเออร์เกรงว่าทหารเหล่านี้อาจอาละวาดเมืองเคิลน์เป็นเงินหรืออาหารจากทางราชการ ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงความวุ่นวายที่อาจจะเกิดขึ้น⁴

5. เริ่มต้นชีวิตใหม่

เมื่อสังคมรอกครั้งที่ 1 ยุติลง ค.ศ. 1919 ขณะนั้นอเดนาเออร์อายุ 43 ปี _REGISTRYทั่วไปแล้วคนที่มีอายุอยู่ในวัยนี้ มักจะประสบกับความเจริญของชีวิต แท้ส่วนอเดนาเออร์ เขาเพิ่ง

³Konrad Adenauer 1876/1976 : Ibid., p. 70.

⁴Ploetz; Op.cit., p.1020.

จะเริ่มต้นชีวิตใหม่ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1919 เขาแต่งงานเป็นครั้งที่ 2 กับนางสาวกุสซีซินส์เซอร์ (Gussi Zinsser) ซึ่งมีอายุน้อยกว่าเขาถึง 18 ปี แต่ทั้งคู่ก็อยู่ครองรักร่วมกันด้วยศีลธรรม เวลาถึง 19 ปี มีบุตรด้วยกัน 4 คน อเดเนาเออร์เป็นคนชี้ชัน สนใจและอาชญาสตอหน้าที่ ทั้งงานบ้านและงานราชการ ทางด้านส่วนตัว เขายังพ่อบ้านที่ดี รักสงบ อดทนและเป็นผู้มีระเบียบเรียบร้อย จากการที่เขาอาชญาสต่องานบ้านและงานราชการมากเกินไป จึงทำให้ร่างกายของเขากลายเป็นโรคลงมาก อย่างไรก็ตาม ขาดการดูแลจนหายใจลำบาก เสียชีวิตเมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 1933

๖. สาระประวัติวาร์

ในระหว่างที่สาระประวัติวาร์ (ค.ศ. 1919-1933) ก้าวสั่งก่อสร้างอยู่นั้นเป็นระยะที่ประชาชนเยอรมัน普遍สนับสนุนความทิฐและความทุกข์ทรมานอย่างหนัก พวกที่มีแนวคิดแบบซ้ายจัดและขวาจัด ต่างพยายามที่จะทำการรุกแกร่งสาระประวัติวาร์ ไม่สามารถบุกจู่โจมได้ ทำให้ภายในประเทศมีแต่ความวุ่นวาย รัฐบาลแต่ละคณะไม่สามารถบริหารประเทศได้ จึงต้องสัมฤทธิ์กลุกคลุกคลานและมีการผลัดเปลี่ยนกันเพื่อมาบริหารประเทศในระยะสั้นๆ ผลที่ตามมาคือภาวะเงินเฟ้อและความสัมภัยทางเศรษฐกิจ ประเทศเยอรมันจึงไม่สามารถจ่ายค่าบ่มบูรณะสังคม ฟรังเศสจึงส่งทหารบุกเข้าปีดแคร์วันร์ (Ruhr) บีดทรัพยากรธรรมชาติ (เหล็ก ถ่านหิน) ส่งกลับไปประเทศฟรังเศส สำหรับอเดเนาเออร์ เขายังได้รับแต่งตั้งให้เป็นประธานที่ปรึกษาแห่งสภากองแคร์วันบรัสดเจียง (President der Preußischen Staatsräts) ตั้งแต่ ค.ศ. 1920 ถึง 1933 ใน ค.ศ. 1921 เพื่อนๆ และพรรคร่วมได้สนับสนุนให้อเดเนาเออร์สมัครเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แต่เขายังไม่พร้อมและติดภาระ เองยังมีความสามารถไม่พอที่จะเข้ารับตำแหน่งที่จะต้องรับผิดชอบต่อคนทั้งประเทศ เขายังพ่อใจที่จะทำงานอยู่ในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งเมืองเคลินต์อฟฟ์ อย่างไรก็ตาม ใน ค.ศ. 1926 อเดเนาเออร์ได้รับการขอร้องจากพรรคร่วมและได้รับการสนับสนุนจากพรรครัฐนรุม (Zentrum Partei) ซึ่งเป็นพรรคร่วมของพวกที่นับถือศาสนาคริสต์ที่สมัครเข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีอีกครั้งหนึ่ง หลังจากที่

อเดเนาเออร์ออกหาเสียงเพียงสามวัน เขาถิ่นทราบว่าสถานการณ์ของสาธารณรัฐไวมาร์ ไม่มีทางที่จะแก้ไขได้ดีขึ้นได้ เขายังไม่สนใจที่จะออกหาเสียงต่อไป ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้เพื่อนๆ และพี่ครพ่วยกันวางแผนความเป็นว่า อเดเนาเออร์ไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำการเมือง⁵

7. ผู้เริ่มสร้างทางด่วนในประเทศเยอรมนี

ขณะที่เศรษฐกิจทั่วโลกกำลังตกต่ำใน ค.ศ. 1929 อเดเนาเออร์ทราบดีว่าเศรษฐกิจของประเทศเยอรมนีในสมัยสาธารณรัฐไวมาร์ จะต้องได้รับความกระหายน้ำที่่อนอย่างหนักเป็นแน่ เขายังแนะนำให้นายกรัฐมนตรี ไฮนริช บรูนนิง (Heinrich Brüning) จัดตั้งหน่วยแรงงานอาสาสมัครขึ้นเพื่อพัฒนาประเทศทางด้านการเกษตรและส่งเสริมให้มีการสร้างทางคมนาคมจากหน่วยงานนี้เองที่ทำให้อเดเนาเออร์ได้รู้ว่า เป็นคนแรกที่เริ่มคิดสร้างเส้นทางด่วน (Auto Bahn หรือ Super Highway) ขึ้นในประเทศเยอรมนี ซึ่งคนส่วนมากเข้าใจผิดคิดว่าเป็นความคิดของ อดอล์ฟ 希特เลอร์⁶ อย่างไรก็ตาม จำนวนคนทำงานในประเทศเยอรมนีขณะนั้นมีมากกว่า 6 ล้านคน การสร้างงานของรัฐบาลเพื่อช่วยเหลือประชาชนจึงไม่ได้ผล แม้แต่การประกาศภาวะฉุกเฉิน (กฎหมายการศึก) ก็ไม่สามารถที่จะผ่อนคลายความเดือดร้อนของประชาชนได้ จึงทำให้จำนวนสมาชิกของพรรคอนุรักษ์นิสต์และพรรคนาซีเพิ่มมาก ในขณะที่พากันยิ่งประชาธิปไตยเก็บตัวอย่างสงบเสงี่ยม อดอล์ฟ 希特เลอร์ จึงจ่ายโอกาสทางการเมืองชาวชวนเชื้อ และสามารถขึ้นสู่อำนาจได้สำเร็จได้ ค.ศ. 1933

⁵Konrad Adenauer 1876/1976; p.77.

⁶ Ibid., p.78.

8. ถูกปลดจากตำแหน่งนายกเทศมนตรี

หลังจากที่พระคณาจีชี้ข้อหาเจ้าได้เพียงไม่กี่วัน พระคณาจีได้เรียกร้องให้ห้ามบุนสวาที่ปรึกษาแห่งแคร์นปรัสรเซีย อเดเนาเออร์ ซึ่งเป็นประธานสภาที่ปรึกษาแห่งแคร์นปรัสรเซีย ได้ทำการคัดค้านอย่างรุนแรง พระคณาจีจึงถือว่าอเดเนาเออร์ เป็นศัตรุสำคัญที่คอยขัดขวางนโยบายของพระรอด วันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1933 อิทเลอร์ได้เดินทางไปเมืองเคิลน์เพื่อหาเสียงให้กับพระคณาจีในการเลือกตั้งครั้งใหม่ที่จะจัดให้มีขึ้นในวันที่ 5 มีนาคม ค.ศ. 1933 อเดเนาเออร์ ซึ่งเป็นนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ ไม่ยอมไปต้อนรับอิทเลอร์ที่สนามบิน นอกจากนี้แล้วเขายังสั่งให้บังประจำพระคณาจี ที่พักน้ำใจต้นนำไปติดไว้ตามถนนและสถานที่ต่างๆ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อทางการ เสียก่อน ฉะนั้นเมื่อพระคณาจีได้คะแนนเสียงข้างมากในการเลือกตั้งครั้งนี้ พระคณาจีจึงประกาศว่าอเดเนาเออร์ เป็นศัตรุของประชาชน ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาตราวจลับของพระคณาจีเคยเป็นสั่งเกตการเคลื่อนไหวของอเดเนาเออร์ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน เพื่อนๆ และพระพวกของอเดเนาเออร์ เกรงว่าอาจจะเกิดอันตรายกับเขามาได้ จึงได้แนะนำและอ้อนวอนให้เขารถอกจากราชการ เพื่อรับบ้านภูมิและจะได้พักผ่อนอยู่ที่บ้าน แต่อเดเนาเออร์ปฏิเสธความหวังดีของเพื่อนๆ และพระพวกอย่างไม่สะทกสะท้านต่ออันตรายใดๆ อี่างไรก็ตาม วันที่ 12 มีนาคม ค.ศ. 1933 เขาถูกปลดออกจากตำแหน่งนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ เมื่ออเดเนาเออร์ทราบข่าวนี้ เขายังได้เดินทางเข้ากรุงเบอร์ลิน เพื่อทำการประท้วงต่อนายพลเกอร์ริง แต่ไม่ได้รับการพิจารณา ซึ่งเป็นอันเป็นเจ้า

9. ระหว่างการ lutne

เมื่ออเดเนาเออร์ถูกปลดออกจากราชการโดยไม่ได้รับเงินบำนาญ ปลายเดือนเมษายน ค.ศ. 1933 เขายังคงจากเมืองเคิลน์ แล้วเดินทางไป落户ช่อนอยู่กับเพื่อนคนหนึ่ง ซึ่งเป็นเจ้า

⁷Hartmann: Op.cit., p.238.

อาวาสคลุย์ที่วัดในชนบทเล็คก้า ชื่อมาเรีย ลัคซ์ (Kloster Maria Laach) อเดเนาเออร์หลน ซ่อนอยู่ที่นี่เป็นเวลาประมาณ 10 เดือน จึงมีคนไปพบและจากเข้าได้ ต้นปี ค.ศ. 1934 เขาจึงหนีจากมาเรีย ลัคซ์ ไปอยู่ที่เมืองนอยบานแบร์ก (Neubabenberg) แต่แล้วเขากลับพากันเขี้ยวจับ ในวันที่ 30 มิถุนายน ค.ศ. 1934 ซึ่งเป็นวันที่ทหารของพรรคนาซีกองหนึ่งภายใต้การควบคุมของเริชเม (Rhome) ถูกกล่าวหาว่าจะทำการกบฏ หลังจากที่อเดเนาเออร์ถูกสอบสวนอย่างเคร่งเครียดแล้ว เขายังได้รับการปล่อยตัว อเดเนาเออร์พยายามหลบหนีการติดตามของพรรคนาซี อย่างน่าสงสาร เขายหลบซ่อนตัวไว้ตามเมืองต่างๆ เกือบทั่วประเทศเยอรมนี จนท่าให้เขาเป็นหน้ายต่อชีวิต ใน ค.ศ. 1937 อเดเนาเออร์ได้รับความช่วยเหลือและการป้องใจจากพี่ชายของเข้า ค.เดเนาเออร์ซึ่งสร้างบ้านหลังหนึ่งที่เมืองเลอส์ต์ดอร์ฟ (Rhöndorf) และพักอยู่กับครอบครัวของเขารอย่างสงบ ในระยะนี้เองที่นักการเมืองและนักจารกรรมจากหลายประเทศ ได้พยายามติดต่อกับค.เดเนาเออร์ แต่เขาก็พยายามหลบและไม่ยอมพบกับจารชนและนักการเมืองเหล่านี้ ทั้งนี้พระเจ้าทราบดีว่าเขากลับสายลับของพรรคนาซีสกัดรอยอยู่ทุกเวลา เขายังคงมีกระ妄ังตัวและไม่ยอมผูกเพื่อวักการเมืองเลย อย่างไรก็ตาม ในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1944 เขากลับพากันเขี้ยวจับอีกครั้งหนึ่ง นี่องจากในวันที่ 20 กรกฎาคม ค.ศ. 1944 พันเอกเคลาร์ พอน สเตาฟ์เฟนแบร์ก (Klaus von Stauffenberg) และพรรคร่วมได้ลอบสังหาร希特เลอร์ โดยการวางระเบิดไว้ในห้องประชุมที่อิมเมอร์ร์ไซด์เบิร์นที่บัญชาการ ซึ่งทำให้希特เลอร์ได้รับบาดเจ็บเล็กน้อย อเดเนาเออร์ถูกทราบอย่างหนักและได้รับบาดเจ็บจนแทบจะสิ้นชีวิต ในขณะที่เขาได้เข้าพักและรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาล อเดเนาเออร์สามารถหลบหนีออกจากโรงพยาบาลได้สำเร็จ แต่หลังจากนี้เพียงไม่กี่วัน เขายังกลับพากันเขี้ยวจับอีกและถูกส่งสู่ศาลทหาร ขณะที่รอคดีการพิพากษาจากศาลทหาร เขายังรวมอยู่ในห้องเดียวกับนักโทษกรรจ์จำนวน 60 กว่าคน ในจำนวนนี้ถูกประหารด้วยการแขวนคอในวันที่ 25 กันยายน ค.ศ. 1944 ถึง 27 คน อเดเนาเออร์คิดว่าตนอาจถูกคงจะต้องถูกแขวนคอไม่ใช่ที่นี่เป็นแน่ แต่ด้วยความช่วยเหลือจากลูกๆ และจากเพื่อนๆ ของเขายาลัยเดือนพฤษจิกายน ค.ศ. 1944 เขายังได้รับอิสรภาพ⁸

⁸Konrad Adenauer 1876/1976; Op.cit., p.84.

10. กลับเข้าสู่แผนผังนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ -

เมื่อสหธรรมโลกครั้งที่ 2 ยุติลง อเดนาเออร์ได้รับแต่งตั้งจากอเมริกาให้ดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ เขารายบามให้ความช่วยเหลือแก่ประชาชนในเมืองเคิลน์ โดยการช่วยซ้อมแซมบ้านและสร้างที่พักอาศัยเป็นจำนวนมาก ทำการซ้อมแซมถนน สะพาน และชุดลูกคูกลอง เพื่อให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและเพื่อให้งานท้องถิ่นตามแผนการณ์ของเจ้าตัวนินปะบอย่างรวดเร็วและเรียบร้อย เขาจึงทำงานวันละ 16 ถึง 18 ชั่วโมง แต่พอถึงคุณไม่ร่วง วันที่ 9 ตุลาคม ค.ศ. 1945 อังกฤษได้เข้าควบคุมส่วนของฝ่ายสัมพันธมิตรแทนอเมริกา เป็นองศาอังกฤษสนับสนุนพรรครสังคมนิยมเยอรมัน (SPD) ซึ่งเป็นพรรคที่มีนโยบายการปกครองตามรูปแบบของรัฐบาลอังกฤษขณะนั้น อังกฤษจึงได้ปลดอเดนาเออร์ออกจากตำแหน่งผู้นำนายกเทศมนตรีแห่งเมืองเคิลน์ และได้เข้าออกจากการเมืองเคิลน์ภายใต้สัปดาห์ นอกจากนี้ยังสั่งห้ามอเดนาเออร์รุ่งเกี่ยวกับการเมืองอีกด้วย⁹

11. พรรครสนาพคริสเตียน เดนมแครท

โดยทั่วไปแล้วคนส่วนมากเข้าใจว่า อเดนาเออร์เป็นผู้ก่อสร้างพรรครสนาพคริสเตียน เดนมแครท (Christlich Demokratische Union คริสต์ลิช เดนมคราทิชเซ่ อูนีรอน ไช อัคชรย่อว่า CDU/CSU) แต่ความจริงแล้ว เขายังไม่ผู้ริเริ่มจัดตั้งพรรคนี้ ทั้งนี้ เพราะ การจัดตั้งพรรครสนาพคริสเตียน เดนมแครท เป็นผลงานบรรดาสมาชิกแห่งพรรคริสเตียนทางเนื้อ คือพรรคริสต์เดนมแครท อูนีรอน (Christ Demokrat Union = CDU) และพรรคริสเตียนทางใต้ คือพรรคริสต์โซzial อูนีรอน (Christ Sozial Union = CSU) ที่ร่วมกันซักขวัญ

⁹Konrad Adenauer 1945-1963: Seine Deutschland und Außenpolitik 1945-1963 Deutscher Taschenbuch Verlag München 1975.
p.18.

พระคริสต์เตียนทั้งหลายที่จัดตั้งกรุงราชธานีอยู่ตามเมืองต่างๆ ในประเทศไทยเยอรมนีให้มาร่วมกัน พระคริสต์เตียนต่างๆ เหล่านี้ ต่างก็มีสมาชิกของตนและดำเนินการอย่างอิสระ ไม่ขึ้นต่อ กันแต่ก็มีอุดมการณ์คล้ายๆ กัน อเดนาเออร์ซึ่งขณะนั้นถูกอังกฤษปลดออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งเมืองเคิล์ และกำลังว่างงาน จึงได้รับการซักชวนให้เข้าร่วมกระบวนการตัวยิ่ง ในเดือน มกราคม ค.ศ. 1946 พระคริสต์เตียนเหล่านี้ได้มาระบุร่วมกันเป็นครั้งแรกที่เมืองไฮร์ฟอร์ด (Herford) เป็นองจากอเดนาเออร์เป็นผู้ที่มีอายุมากที่สุด เขาจึงทำหน้าที่เป็นประธานชั่วคราวของที่ประชุม ซึ่งต่างก็เห็นพ้องต้องกัน ที่จะให้รวมพระคริสต์เตียนทั้งหมดเข้าเป็นพระคริสต์เตียนตั้งแต่ตั้งแต่ปีที่ก่อตั้ง "สหภาพคริสต์เตียน เดนมัคราธ" ด้วยความสามารถของอเดนาเออร์ในการดำเนินการประชุมอย่างดีเยี่ยม เขายังได้รับความนิยมจากผู้เข้าร่วมประชุมส่วนมาก ซึ่งลงมติเลือกให้เขาเป็นประธานคนแรกของพระคริสต์เตียนตั้งแต่นั้นมาซึ่งเสียงของอเดนาเออร์ก็เริ่มเป็นที่รู้จักของชาวเยอรมันทั่วประเทศ¹⁰

12. นายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

ใน ค.ศ. 1948 มหาอำนาจตะวันตกและรัสเซียมีความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง มหาอำนาจตะวันตกจึงยอมให้เยอรมันตะวันตก จัดตั้งคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญเพื่อใช้ปกครองประเทศ ซึ่งเรียกตนเองว่า สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน วันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1948 คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญได้มีประชุมที่กรุงบอนน์ (Bonn) อเดนาเออร์ได้รับเกียรติให้เป็นประธานที่ประชุมอีก¹¹ เมื่อรัฐธรรมนูญเสร็จมีการเสือกตั้งเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม ค.ศ. 1949 พระสหภาพคริสต์เตียนเดนมัคราธได้คะแนนเสียงมาก อเดนาเออร์ในฐานะประธานของพระคริสต์เตียนตั้งแต่เริ่มกิจกรรมของพระคริสต์เตียนทั่วประเทศไทยให้มาร่วมกันที่บ้านของเขามีการทำจัดตั้งรัฐบาล ในการประชุมครั้งนี้สมาชิกของพระคริสต์เตียนส่วนมากเสนอให้อเดนาเออร์รับตำแหน่งนายก

¹⁰Konrad Adenauer 1876/1976: Op.cit. . p.87.

¹¹Konrad Adenauer 1945-1963: Op.cit.. p.95.

¹³Konrad Adenauer 1876/1976: Op.cit., p.100.

14 b.j.d., p. 102.

1. เริ่มงานสร้างชาติ

เมื่ออดีตนาเออร์เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ในวันที่ 15 กันยายน ค.ศ. 1949 แล้ว วันที่ 21 กันยายน เขารับได้ติดต่อกับสภากวบคุณของฝ่ายสัมพันธมิตร ซึ่งมีความจัดในการบูรณะและควบคุมประเทศเยอรมันทั้งหมด อเดนาเออร์พยายามประนีประนอมและขอความช่วยเหลือจากฝ่ายสัมพันธมิตร ให้ช่วยบูรณะสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ซึ่งก็ได้รับความช่วยเหลือจากประเทศมหาอำนาจตะวันตกเป็นอย่างดี ในปีแรกที่อเดนาเออร์เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เขายังได้สั่งให้ทำการบูรณะบ้านเป็นจำนวนมาก เพื่อให้ประชาชนพอยู่ที่พักอาศัยอยู่ชั่วคราว พร้อมกันนี้ก็ได้เร่งสร้างบ้านพักและที่อยู่อาศัยใหม่อีกมากกว่า 550,000 หลัง ตลอดเวลา 14 ปี ที่เขารับผิดชอบสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เขายังได้สั่งให้สร้างบ้านใหม่มากกว่า 6 ล้านหลัง หางานให้คนว่างงานได้มีงานทำมากกว่า 9 ล้านคน อเดนาเออร์ได้ติดต่อและขอร้องให้ฝ่ายสัมพันธมิตรยกเลิกการรื้อถอนโรงงานอุตสาหกรรมต่างๆ ของเยอรมัน เพื่อให้ชาวเยอรมันมีงานทำ ซึ่งก็ได้รับการตอบสนองจากประเทศมหาอำนาจตะวันตก อเดนาเออร์ได้ทำการบูรณะเส้นทางคมนาคมเก่าทั้งหมด ทั้งทางบกและทางน้ำให้กลับสู่สภาพสมบูรณ์ นอกจากนี้ก็ยังเสริมสร้างเส้นทางคมนาคมใหม่และการสื่อสารใหม่ๆ เพิ่มขึ้นอีกเป็นจำนวนมาก ทำให้การสัญจรติดต่อและสื่อสารในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นไปอย่างรวดเร็ว และสังคมสงบมาก เปียง 20 ปี หลังจากที่สังคมโลกครั้งที่ 2 สิ้นสุดลง สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันกลายเป็นประเทศที่มีความเจริญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม นอกจากนี้แล้วยังได้รับความเชื่อถือทางด้านอุตสาหกรรมมากที่สุดประเทศหนึ่งของยุโรป¹

¹Konrad Adenauer 1876/1976 : Ibid., p. 99.

2. แผนการฟื้นฟูประเทศ

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1949 อเดนาเออร์ได้เรียกร้องต่อฝ่ายสัมพันธมิตร ขอให้รวมติดต่อของสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน และสาธารณะรัฐประชาธิปไตยเยอรมันเข้าเป็นประเทศไทยเดียวกัน มหาอำนาจตะวันตกทึ่งสามชาติยอมรับข้อเสนอของอเดนาเออร์ แต่รัสเซียไม่ยอมรับข้อเสนอี้ มหาอำนาจตะวันตกจึงยินยอมให้อเดนาเออร์เพิ่มภาระด้วยการรักษาความสงบ夷ายในพื้นที่ของสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1950 มหาอำนาจตะวันตกได้อ้อนหราของตนเองมากขึ้น ใน ค.ศ. 1951 อเดนาเออร์ได้เรียกร้องที่จะทำการรวมติดต่อของเยอรมันทั้งสองเข้าด้วยกันใหม่อีก เขาได้ร่างแผนการณ์ในการที่จะรวมติดต่อของชาวยุโรปนั้น แล้วขอให้องค์การสหประชาชาติทำการ ตรวจสอบและส่งหน่วยสังเกตการณ์ เพื่อศดอยความดุลยภาพการนับถือในการรวมติดต่อของเยอรมันทั้งสอง การกระทำของอเดนาเออร์สร้างความไม่พอใจให้กับรัสเซียเป็นอย่างมาก ใน ค.ศ. 1952 เมื่อผู้แทนขององค์การสหประชาชาติเดินทางมาด้านติดต่อของตน ถึงแม้ว่ารัสเซียจะมองมหาอำนาจตะวันตกจะพยายามติดต่อและทดลองกับรัสเซียหลายครั้ง แต่ทหารของสาธารณะรัฐประชาธิบ ไตยเยอรมันซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของรัสเซียก็ยังไม่ยอมเปิดทางให้²

3. ประชาชนในสาธารณะรัฐประชาธิบไตยเยอรมันต่อต้านการปกครองของรัสเซีย

วันที่ 6 กันยายน ค.ศ. 1953 มีการเลือกตั้งผู้แทนราษฎรในสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน ผู้แทนของพรรคราชนาคราชีส์เดนมาร์กและคริสต์เดนมาร์ก ได้คะแนนเสียงมากในส่วน อดีนาเออร์จึงตั้งแต่หนึ่งนายกรัฐมนตรีเป็นสมัยที่ 2 อเดนาเออร์ได้รับความช่วยเหลือจากอเมริกาตาม

²Konrad Adenauer 1876/1 976 : Ibid., p. 46.

แผนการเมืองเบลล์ ซึ่งเป็นแผนการซ่อนอยู่ในเอกสารที่ทางด้านเศรษฐกิจแก่ประเทศไทยฯ ในยุครับ ก้าวหน้าที่เศรษฐกิจของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันฟื้นตัวและเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้เดเนา เออร์ราได้ออกกฎหมายประทับตราสังคม เพื่อคุ้มครองและซ่อนอยู่ทางด้านสวัสดิการแก่กรรมกร ชาวนาและประชาชนที่ยากจน เขาเอาใจใส่ต่อความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างทั่วถึง ทำให้ชาวเยอรมันในสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน มั่นใจว่า เป็นอยู่สุสั�งและอุดมสมบูรณ์มาก ซึ่งผิดกับชาวเยอรมันในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน ที่ถูกยึดครองโดยรัสเซีย ทั้งๆ ที่รัสเซียยอมให้ปกครองตนเอง โดยนายกรัฐมนตรีชื่อ วัลเตอร์ อูลบริคส์ (Walter Ulbrichts) แต่ก็ต้องบุกครองในสหพันธ์คอมมิวนิสต์ตามรูปแบบของรัสเซีย กรรมกรและประชาชนในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันถูกควบคุมเวลาทำงานและยังถูกกดดันให้ดำเนินการตามที่กำหนดไว้ ประชาชนจึงไม่พอใจ การเดินทางวนต่อต้านรัฐบาลจึงเกิดขึ้นเสมอๆ จนกลายเป็นการปฏิวัติ วันที่ 17 มิถุนายน ค.ศ. 1953 รัสเซียได้ส่งทหารช่วยรัฐบาลของ นายอูลบริคส์ทำการปราบกบฏอย่างรุนแรง มีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนมากและอีกจำนวนไม่น้อยที่ถูกจับและถูกคุมขัง³

4. การรับรองภาระภาพของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

วันที่ 25 มกราคม ค.ศ. 1954 มหาอันนาจทั้ง 4 ประเทศ อังกฤษ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักรและรัสเซีย ได้มาระบุกันที่กรุงแมร์ลิน เพื่อจะหาข้ออุต្ីในการที่จะให้ชาวเยอรมันได้จัดการบุกครองประเทศไทยของตนเอง แต่ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ ทั้งนี้ เพราะรัสเซียยังต้องการให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันอยู่ในการคุ้มครองของตนต่อไป อย่างไรก็ตาม วันที่ 26 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1954 มหาอันนาจจะวันเดียวกับกันที่จะให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันมีพิธีการสถาปนาเป็นประเทศ เมื่อรัสเซียทราบข่าวนี้ รัสเซียจึงไม่พอใจ วันที่ 26 มีนาคม ค.ศ. 1954 รัสเซียได้ประกาศให้สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันเป็นติดแคนที่อยู่ในการบุกครองของรัสเซีย ถึงแม้ว่ารัสเซียจะแสดงท่าทีซึ่งก้าวและไม่ยอมให้มีการรวมติดแคนของชนชาติเยอรมัน

³Hartmann: Op.cit., p.256.

เจ้าตัวยังกัน แต่เดนานาเօօร์กมิได้ห้อถอย เข้าพยาຍາມตິດຕ່ອແລະສ້າງສັນພັນກວາພທີດັບຮູສເຈີຍ
ຕ່ອໄງ ວັນທີ 15 ມກຣາຄມ ດ.ສ. 1955 ຮູສເຈີຍໄດ້ຍອມເຫັນສໍ້ມູນຍຸດທີກວະສົງຄຣາມກັບປະເທສ
ເບອຣມນີ ວັນທີ 25 ພດມກວາມ ດ.ສ. 1955 ມາຫວານຈະຕະວັນຕົກປະກາສຕັບຮອງວິສະກາພແລະ
ເອກະຊາຫອງສັຫັນທີສາຫາຣັກສູເບອຣມນີ⁴

5. ເສຣີນຄຣ "ແບຣສິນຕະວັນຕົກ"

ວັນທີ 15 ກັນຍານ ດ.ສ. 1957 ມີກາຣ ເສືອກຕັ້ງຜູ້ແທນຮາຍຄູວານສັຫັນທີສາຫາຣັກສູ
ເບອຣມນີເປັນຄຽ້ງທີ 3 ຜູ້ແທນຂອງພຣຣກສະກວາພຄຣີສເຕີຢັນເຕັມແຄຣທ໌ໃຫ້ຮັບຄະແນນເສີ່ງໜ້າງນາກອີກ
ອາດີນາເຄອຣີຈຶ່ງໄດ້ຮັບແຕ່ງຕົ້ງໃຫ້ດຳຮັງຕາແໜ່ງນາຍກຣັສູນທີດັບກັນເປັນຄຽ້ງທີ 3 ເມື່ອເຫົາເຈົ້າຮັບ
ຕາແໜ່ງນາຍກຣັສູນທີວັນທີ 20 ຕຸລາຄມ ດ.ສ. 1957 ອາດີນາເຄອຣີປະກາສວ່າ ເຫຍັງຢືດນີ້ໃນ
ເຈຕນາຮມ່ຍີ່ຈະຮົມດີນແດນ່ອງຫນາຕີເບອຣມນີໄທ້ເປັນວັນທີລັ້ນເຕີວັກນ⁵ ລະນີ້ອາດີນາເຄອຣີ
ຈຶ່ງພິພາຍາມປັບຄວາມເຂົ້າໃຈແລະສ້າງສັນພັນກວາພທີດັບຮູສເຈີຍ ເຫາກຮານຕີວັດຖານໄດ້ທີຮູສເຈີຍຍັງ
ນີ້ໄວ້ໄຈທ່າທີແລະແນວທາງກາຣເນືອງວັນເຊີງກ່າວຂອງສັຫັນທີສາຫາຣັກສູເບອຣມນີ ແລະມາຫວານຈະ
ຕະວັນຕົກ ຮູສເຈີຍກີ່ຈະພິພາຍາມຢືດຄຣອງສາຫາຣັກສູປະໜາບີໄທຍ ເບອຣມນີໄວ້ໃຫ້ນານທີສຸດ ລະນີ້ນ
ອາດີນາເຄອຣີຈຶ່ງພິພາຍາມຕິດຕ່ອໂດຍທຽງກັບຮັກສູນາລຂອງຮູສເຈີຍ ແລະຂອ້ອງຮູສເຈີຍໃນກາຣທີຈະໄໝ
ສາຫາຣັກສູປະໜາບີໄທຍ ເບອຣມນີເຮັກສູນາລບົກຄຣອງຕົນເວັງອ່າງວິສະ ຂຶ່ງຮູສເຈີຍກີ່ຍອມຮັບໜ້ອ
ເສນອນ⁶ ແຕ່ເນື່ອງຈາກກາຣປະໜູນໃນກາຣລດວາງນິວເຄສີຍຣທີຈັດໜຶ້ນໃນກຽງລອນດອນໄມ່ສາມາດ
ຕົກລົງກັນໄດ້ ວັນທີ 27 ພດສຈິກຍານ ດ.ສ. 1956 ຄຣູສ່ອວ (Chruschtschow) ນາຍກຣັສູນທີ
ຂອງຮູສເຈີຍ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາສໃຫ້ມາຫວານຈະຕະວັນຕົກທຽບວ່າ ເຫັນຮາດນາທີຈະໄໝແບຣສິນເປັນ

⁴Ploetz: Op.cit., p.1314.

⁵Hartmann; Op.cit., p:261.

⁶Konrad Adenauer 1945/1963: Op.cit., p.193.

เขตปลอดทหาร รุสเซียเป็นบังคับให้มหาอำนาจจะตั้งวันตกทั้งสามถอนทหารออกจากแบร์ลินภายในเวลา 6 เดือน ตั้งแต่นั้นมาแบร์ลินจึงได้ชื่อว่า เสรีนคร นอกจากนี้รุสเซียยังห้ามทหารของมหาอำนาจจะตั้งวันตกเข้าไปในเขตแคนเดนของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันซึ่งอยู่ในการป้องกันของรุสเซีย⁷

6. ประธานาธิบดีคนที่ 2 แห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

ตามหนังประชานาธิบดีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันที่ ดร. เทอดอร์ ไฮอยส์ (Dr. Theodor Heuss) ได้ดำรงตำแหน่งนี้มาเป็นเวลา 2 สมัย หมวดอายุในวันที่ 7 เมษายน พ.ศ. 1959 พระครุการเมืองต่างๆ จึงสรรหาผู้ที่จะเข้าแข่งขันดำรงตำแหน่งนี้ ในระยะแรก อเดนาเออร์ ได้เสนอตัวเองเข้าเป็นตัวแทนของพรรคร่วมในการที่จะเข้าแข่งขันกับพรรคร่วมๆ โดยใช้เหตุผลว่า เขายังได้พื้นฐและสร้างความเจริญให้กับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันอย่างมากมาย อีกทั้งได้สร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศต่างๆ เขายังได้รับใช้ประเทศไทยในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเป็นเวลากว่า 10 ปี ซึ่งเป็นงานที่หนักมากสำหรับผู้สูงอายุ เขายังน่าจะสละตำแหน่งนายกรัฐมนตรี เพื่อสมัครเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดี ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ สมมติก

Heinrich Lübeck

ของพรรคร่วมและประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศไทย ต่างก็เห็นดีเห็นชอบและคิดว่า เป็นตำแหน่งที่เหมาะสมกับเขามาก แต่แล้ว อเดนาเออร์ก็กลับเปลี่ยนใจ โดยใช้เหตุผลว่า เขายังได้ประกาศเจตนาเรียกทั่วโลกที่จะรวมติดแคนเดนของชาติเยอรมันเข้าด้วยกัน แต่เขายังทำไม่สำเร็จ อีกทั้งเขายังไม่สามารถหาผู้ที่เหมาะสมในการที่จะมารับงานในตำแหน่งนายกรัฐมนตรีต่อจากเขา เขายังต้องการที่จะอยู่ในตำแหน่ง

⁷Kinder Hermann/ Hiigemann. Werner : dtv-Atlas zur

Weltgeschichte. Band 11 Germany. 1971. p.253.

นางกรรษมนตรีต่อไป วันที่ 15 มิถุนายน ค.ศ. 1959 พระองค์ทรงครวตเสียงเดรอมแครท ได้เลือก
ไฮนริช ลีบเก (Heinrich Lübke) ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร ให้เป็น
ตัวแทนของพระองค์ วันที่ 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1959 ลีบเกได้รับเลือกตัวยกคะแนนเสียงจำนวนมาก
จากสมาชิกของรัฐสภา (Bundesversammlung = บุนเดสเพอร์ชามสุง) ให้ดำรงตำแหน่ง
ประธานาธิบดีแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เขาเข้ารับตำแหน่งในวันที่ 15 กันยายน ค.ศ.
1959⁸

7. การบิดส้อมและปั่นแยกเบรลลิน

วันที่ 31 สิงหาคม ค.ศ. 1960 สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน จึงอยู่ภายใต้อิทธิพลทางการเมืองของรัสเซีย ได้ประกาศปิดเส้นทางคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ ระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันออกกับกรุงเบอร์ลิน รัฐบาลของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและมหาอำนาจตะวันตกได้ทำการบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 4 กันยายน ค.ศ. 1960 สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันจึงยกเว้นการเดินทางตามเส้นทางคมนาคมให้ แต่หลังจากนี้ประมาณหนึ่งปี วันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1961 รัสเซียได้สั่งปิดล้อมกรุงเบอร์ลิน นอกจากนี้แล้วยังได้แบ่งเขตแดนเบอร์ลินตะวันออกและเบอร์ลินตะวันตก โดยการสร้างกำแพงและมีจุดหนามซึ่งตลอดแนวพรมแดนระหว่างเบอร์ลินทั้งสองฝ่าย ตั้งแต่นั้นมาความสัมพันธ์ทางด้านการเมืองระหว่างสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันและสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันก็ค่อยๆ น้อยลงๆ จนในที่สุดความสัมพันธ์ทั้งทางด้านการเมืองเศรษฐกิจและสังคมของเยอรมันทั้งสองฝ่ายก็สิ้นสุดลง⁹

⁸Ploetz: Op.cit., p.1319.

⁹Konrad Adenauer 19451963: Op.cit., p.245.

3 ความสัมพันธ์กับต่างประเทศ

1. การสร้างสันติภาพ

เมื่อเดนาเออร์เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันตะวันออก เขาได้ดำเนินนโยบายต่างประเทศ โดยการพยายามเรื่อมสัมพันธภาพกับทุกประเทศ ทั้งนี้เพื่อให้ประเทศไทยต่างๆ ยอมรับสิทธิและเสรีภาพของชาวเยอรมัน อเดนาเออร์ทดลองนโยบายในการสร้างสัมพันธภาพทางการทูตไว้ว่า "สัมพันธภาพทางการทูตและอิสรภาพจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อการแสวงหาสันติภาพ" อาย่างไรก็ตาม อเดนาเออร์รู้ดีว่า เขายังไม่ใช่นักการทูตที่ปราดเปรื่องหรือเชี่ยวชาญทางด้านต่างประเทศ แต่เขาก็ยังเชื่อมั่นว่า เขายังสามารถที่จะสร้างความสามัคคีทางการทูตได้ด้วยการ "ใช้นโยบายที่จริงใจ ชื่อสัตย์และแสดงเจตนาแน่นอนที่จะสร้างสันติภาพ" อเดนาเออร์พยายามศึกษาคำศัพท์และแสดงให้ทุกคนเห็นว่า สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันมีได้มายังไงที่จะทำสิ่งที่ไม่ต้องการ ไม่ต้องการความรุนแรงใดๆ อันเป็นภัยต่อสวัสดิภาพของมวลมนุษยชาติ สิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างความสามัคคีทางการทูตของอเดนาเออร์คือ บุคลิกภาพส่วนตัวของเขามองโลกเป็นคนเดรังศาสนา สุภาพด้อมตน ยอมรับข้อเสนอของผู้อื่นอย่างจริงใจ เมื่อถึงคราวเจ้าตัวเป็นเจ้าตัวจะขอความเห็นใจจากผู้อื่นเป็นปัจจุบัน ข้อเสนอต่างๆ ของเขามักจะเป็นข้อเสนอที่มีลักษณะง่ายๆ มีเหตุผลที่น่าฟัง จุดประสงค์ของข้อเสนอจะระบุไว้อย่างชัดเจน การพูดจาสนทนาที่เป็นแบบกันเอง เปิดเผย ไม่มีทางของการแสดงอารมณ์จนเฉียบ¹

2. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยแรก ค.ศ. 1949-1953

ในสมัยแรกแห่งการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี อเดนาเออร์พยายามติดต่อและเป็นมิตรกับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับฝรั่งเศส ทั้งนี้เพราะเขาทราบดีว่า ชาวเยอรมันและ

¹Konrad Adenauer 1876-1976; Op.cit., p.102.

ฝรั่งเศส เป็นศัตรูคู่ของชาติกัมมานาน ทั้งๆ ที่ประชาชนของทั้งสองประเทศ ต่างก็ถือกันว่าเป็นมา
จากธรรมชาติและ เนื้อสายเดียวกัน ซึ่งเป็นลูกหลานของจักรพรรดิ คาร์ล มหาราช (Karl der
Große หรือ คาร์ล แมกซ์) หรือ查理 ล็อ แมก (Charles le Magne) ซึ่งปกครอง
จักรวรรดิคาโรลิงเงิน (Karolingischen Reichs) ต.ศ. 800-814 การแข่งขันและชิงดีชิง
เด่นระหว่างชาวเยอรมันและฝรั่งเศส คือสาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดสงคราม ใน ต.ศ. 1870
1914 และ 1939 ดังนั้นถ้าเข้าสามารถปรับความเข้าใจกับฝรั่งเศสได้ เขาก็มีความ
สงบสุขภายใต้การปกครองของฝรั่งเศส ต้องมีเงื่อนไข² อย่างไรก็ตาม ในระยะแรกๆ อเดนาเออร์
พยาภานมาร์ก เข้าร่วมประชุมกับนานาประเทศ วันที่ 18 เมษายน ต.ศ. 1849 สมัชชาสาธารณรัฐ
เยอรมันได้รับการรับรองจากที่ประชุมแห่งเมืองเบเตอร์เบรค หรือปีเตอร์สเบรค (Petersberg)
ให้ทำการบูรณะและสร้างโรงงานอุตสาหกรรมหนักได้³ วันที่ 9 พฤษภาคม ต.ศ. 1950 รัฐมนตรี
ต่างประเทศของฝรั่งเศส โรแบร์ต ชูมานน์ (Robert Schumann) เสนอแผนการณ์ที่จะ
รวมสินค้าประเภทเหล็กและถ่านหินของประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรปไว้ในตลาดเดียวกัน เพื่อเป็น
แกนกลางทางด้านเศรษฐกิจของยุโรป แผนการณ์นี้จึงได้เรียกว่า ชูมานน์ แพลน (Schumann
Plan) ซึ่งเป็นที่รู้จักในนามของตลาดร่วมยุโรป (Europäische Wirtschaft
Gemeinschaft อดิเรกเพลสเช ไวร์ทช์ฟาท เกมเนชีฟท์ EWG หรือ European Economic
Community หรือ EEC หรือสมาคมเศรษฐกิจยุโรป⁴ ในเดือนกันยายน ต.ศ. 1950 มา
อ่านใจตลาดต่างๆ ต่อไป ที่ประชุมสหภาพแรงงานการณ์สังคมนักหัวรัฐเยอรมัน และได้ถอนกำลัง
ทหารส่วนใหญ่กลับประเทศของตน คงเหลือประจำการอยู่ในสมัชชาสาธารณรัฐเยอรมันและ

²Ploetz; Op.cit., p.1311.

³Konrad Adenauer 1876-1976; Op.cit., p.30.

⁴ ที่ประชุมสหภาพแรงงานการณ์สังคมนักหัวรัฐเยอรมัน เมื่อวันที่ 18 เมษายน ต.ศ. 1951 ใน
เดือนมกราคม ต.ศ. 1952 สมัชชาสาธารณรัฐเยอรมันได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมด้วย วันที่ 23
มิถุนายน ต.ศ. 1952 มีประเทศไทยที่ เท็ชสกุลญา เป็นสมาชิกศิริ สมัชชาสาธารณรัฐเยอรมัน ฝรั่งเศส
อิตาลี และเบเนลุกซ์ Gebhardt IV/2; Op.cit., p.778.

แบร์ลินตะวันตกเพียง เส็กน้อย เพื่อป้องกันการรุกรานของฝ่ายธุสเซีย ถึงแม้ว่ามาอาจะ
 ตะวันตกจะยังไม่ยอมให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันมีกองทัพของตนเอง แต่ก็ได้ผ่อนผันให้จัดตั้ง
 หน่วยตรวจสอบยานยนต์ขึ้นตามคำขอร้องของรัฐบาลแห่งกรุงบอนน์ วันที่ 19-21 ตุลาคม ค.ศ.
 1950 มาอาณาจักรทั้ง 4 ได้จัดการประชุมที่กรุง布拉格 เมืองหลวงของประเทศเชกโกสโล伐เกีย
 เพื่อพิจารณาถึงเรื่องการรวมสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และสาธารณรัฐประชาธิบัติไทยเยอรมันเข้า
 เป็นประเทศเดียวกัน แต่การประชุมครั้งนี้ก็ไม่ประสบผล พระรามมาอาณาจักรตะวันตกและธุสเซีย
 ต่างก็มีความเห็นขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1950 มาอาณาจักรตะวันตกจึง
 ได้จัดให้มีการประชุมที่เมืองบรัสเซล ประเทศเบลเยียม เพื่อพิจารณาถึงเรื่องการยึดครองสหพันธ์
 สาธารณรัฐเยอรมัน พรั่งเศสต้องการที่จะให้แคนวันชาร์ (Saar) อยู่ในการปกครองของพรั่งเศส
 ตลอดไป แต่เดเนาเออร์ ซึ่งได้รับเชิญให้ร่วมเข้าประชุมครั้งนี้ด้วย ได้เรียกร้องให้พรั่งเศส
 ควบแครัวนชาร์ดีนให้กับเยอรมัน ในเดือนมีนาคม ค.ศ. 1951 มาอาณาจักรตะวันตกได้ยอมแก้ไข
 กฎหมายบังคับบางประการ เกี่ยวกับการยึดครองสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน พร้อมกันนี้ก็ได้ยอมให้
 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันจัดตั้งกระทรวงต่างประเทศ เพื่อจะได้ติดต่อทางการழูโดยตรงกับ
 ประเทศต่างๆ อเดเนาเออร์จึงเข้ารับตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศอีกด้วยแทนที่พูล์ วันเดือน
 พฤษภาคม ค.ศ. 1951 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันได้รับเชิญให้เข้าร่วมเป็นสมาชิกขององค์กรที่
 ปรึกษาความมั่นคงของยุโรป (Europarat = ออยโรป้ารัท) ซึ่งเป็นองค์กรที่จะให้ความแนะนำ
 และแก้ไขปัญหาของประเทศต่างๆ ในยุโรป วันที่ 9 มิถุนายน ค.ศ. 1951 มาอาณาจักรตะวันตกได้
 เข้าร่วมสัญญาด้วยสหภาพและรับรองเอกสารของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน⁵

3. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยที่ 2 ค.ศ. 1953-1957

วันที่ 6 กันยายน ค.ศ. 1953 สมาชิกของพรรครส步步คริสเตียนเดโมแคลಥ ได้รับ
 เสือกตั้งตัวยศคณะเสียงข้างมาก รัฐบาลของอเดเนาเออร์ซึ่งทำการปกครองประเทศเป็นครั้งที่

⁵Konrad Adenauer 1876-1976; Op.cit., p.30.

2 วันที่ 25 มกราคม - 18 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1954 ประเทศไทยอ้างมาจัดทั่ง 4 ได้มาบรรชุมกันที่เมืองแบร์ลิน เพื่อแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการรวมสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันและสาธารณรัฐประชาธิรัฐเยอรมัน เจ้าด้วยกันไม่ถูก แต่ก็ไม่สามารถตกลงกันได้ ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลของเยอรมันทั้งสองกลับตึงเครียดมากขึ้นไปอีก ถึงกับมีการประกาศใช้เงินมาเรื่องคนและสกุลวันที่ 3 ตุลาคม ค.ศ. 1954 ประเทศไทยอ้างกฤษฎีได้จัดให้มีการประชุมที่เมืองบรัสเซล ประเทศเบลเยียม เพื่อจัดตั้งองค์การต่อต้านการรุกรานของประเทศไทยมีวินิสต์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของ North Atlantic Treaty Organization หรือ NATO วันที่ 5 พฤษภาคม ค.ศ. 1955 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันได้รับเชิญให้เข้าเป็นสมาชิกของนารต⁶ ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1955 รัฐบาลรัสเซียได้เชิญอเดเนาเออร์ให้เดินทางไปเยี่ยมเยียนรัสเซีย ซึ่งอเดเนาเออร์ก็ได้ตอบรับและเดินทางไปเยือนมอสโคร์ ในวันที่ 9-13 กันยายน ค.ศ. 1955 ระหว่างการเยือนรัสเซียนี้ อเดเนาเออร์ได้อธิบายถึงสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันที่ถูกรัสเซียจับไปตั้งแต่สังคมนักครรัชที่สอง รัสเซียจึงได้ปล่อยทหารเยอรมันที่เป็นเชลยศึกศิรินี้ให้เป็นจำนวน 10,000 คน⁷ แต่เมื่ออเดเนาเออร์เดินทางกลับถึงสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน เจ้าหน้าที่ของสาธารณรัฐเยอรมันได้ทำการปฏิทางสัญญาระหว่างเมืองแบร์ลินกับสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1956 ยอร์จ เคนโนน (George Kennon) อธิบดีเอกอัครราชทูตอเมริกาประจำประเทศไทย ได้พยายามติดต่อและประสานความกับรัสเซีย เพื่อที่จะให้สถานการณ์ของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันอยู่ในสภาพปกติ ใน ค.ศ. 1956 นี้ มหาอำนาจตะวันตกซึ่งมีความมั่นใจในนโยบายแสงสาสนติภาพของเยอรมันได้ร่วมกันให้สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันทำการเกณฑ์ทหารได้ถึง 10,000 คน วันที่ 7 กรกฎาคม ค.ศ. 1956 รัฐบาลอเดเนาเออร์ได้เสนอกฎหมายว่าด้วยการเกณฑ์ทหารเข้าสู่สภาก และได้รับอนุมัติจากสภาก ในวันที่ 25 กรกฎาคม ปีเดียวกัน ซึ่งมีจุดความสำคัญว่า ชาวเยอรมันวัย 18-45 จะต้องเป็นทหารเกณฑ์เป็นเวลา 12

⁶Konrad Adenauer 1955-1959 : Erinnerungen. Fischer

Rucherei. 1969. p.19.

⁷Hartmann: Op.cit., p.258.

เดือน และต่อมาวันที่ 1 เมษายน ค.ศ. 1957 สภาพนี้สาธารณะรัฐเยอรมันได้ทำการ กฤษ์หาร เป็นครั้งแรกจำนวน 9,733 คน⁸ ความสาเร็จที่สำคัญอีกประการในการดำเนินนโยบายต่างประเทศของอเดเนาเออร์ในยุคนี้ก็คือ เขาสามารถโนนแคล้วชาาร์กลับมาเป็นของเยอรมันได้อีกรั้ง วันที่ 1 มกราคม ค.ศ 1957 ประชากรในแคว้นชาาร์ (Saar) มีโอกาสออกเสียงประชามติว่า แคว้นชาาร์จะปกครองตนเองอย่างอิสระ หรือจะอยู่กับประเทศไทยหรือจะกลับไปอยู่กับสภาพนี้ สาธารณะรัฐเยอรมัน ซึ่งปรากฏว่าเสียงส่วนใหญ่ต้องการกลับมาร่วมอยู่กับสภาพนี้สาธารณะรัฐเยอรมัน ซึ่งสร้างความยินดีบริเดาให้กับชาวเยอรมันในสภาพนี้สาธารณะรัฐเยอรมันเป็นอย่างมาก⁹

4. ความสัมพันธ์กับต่างประเทศในสมัยที่สามและสมัยที่สี่

วันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1957 อเดเนาเออร์ได้เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี แห่งสภาพนี้สาธารณะรัฐเยอรมันครั้งที่ 3 วันที่ 2 ธันวาคม ค.ศ. 1959 ณ ที่ประชุมแห่งเมือง แบร์ลิน อเดเนาเออร์ได้ประกาศปีชาติดนาร์ที่จะรวมสภาพนี้สาธารณะรัฐเยอรมันและสภาพนี้ ประชาชนที่บุได้พยายามเข้าด้วยกัน ฉะนั้นเขาจึงเดินทางไปต่างประเทศอย่าง เพื่อจะขอความร่วม มือและขอแรงสนับสนุนจากผู้นำของนานาประเทศ วันที่ 1-2 ธันวาคม ค.ศ. 1960 เขาเดินทาง ไปพบกับนายกรัฐมนตรีของฝรั่งเศส นายพลชาาร์ล เดอ รอกลส์ (Charles de Gaulle) ที่กรุง ปารีส อาห์ เดอ รอกลส์ สันบสนุนเจตนาเร้มษ์ของเข้า พร้อมกันนี้อเดเนาเออร์ได้ปรึกษา กับ เดอ รอกลส์ ในการที่จะซักขวานให้อังกฤษ เข้าร่วมเป็นสมาชิกองค์การตลาดร่วมยูโรบ แต่ เดอ รอกลส์ ไม่เห็นด้วย วันที่ 21-24 มกราคม ค.ศ. 1961 อเดเนาเออร์เดินทางไปกรุงรอม เขา ได้ปรึกษากับประธานาธิบดีของอิตาลี นายกรอนชี (Gronchi) นายกรัฐมนตรี นายเซนบี (Segni) และรัฐมนตรีต่างประเทศของอิตาลี นายเพลล่า (Pella) เกี่ยวกับการซักขวาน

⁸Konrad Adenauer 1876-1976; Op.cit., p.51.

⁹Ploetz; Op.cit., p. 1314.

อังกฤษ เป็นสมาชิกองค์การตลาดร่วมยูโรบ¹⁰

สัมพันธภาพที่ดีกับประเทศไทย สัมพันธมิตรจะวันตก

กับรุสฯ ซึ่งและสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันกลับยุ่งยากมากจีน เนื่องจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันได้กลับหนีเข้ามายังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันทุกวัน วันละมากกว่า 2,000 คน ทำให้รัฐบาลของรุสเซียและสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันไม่พอใจ วันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1961 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันได้สร้างกำแพงและเครื่องกีดขวางเส้นทางคนเดินที่จะเข้าไปยังกรุงเบอร์ลินตะวันตก อีกทั้งได้จึงลดหน้ามีปิดล็อกเบอร์ลินตะวันตกและแนวพร้อมเดินระห่ำดินแดนของเยอรมันทั้งสอง เพื่อกีดกันไม่ให้ชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันกลับหนีมายังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันอีก¹¹

5. ปัญหาระหว่างฝรั่งเศส-สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1950 รัฐบาลของฝรั่งเศสต้องการที่จะรวมแคร์วันชาร์ (Saar) ให้เป็นดินแดนของฝรั่งเศส รัฐบาลฝรั่งเศสจึงจัดตั้งหน่วยบกครองพิเศษที่ประกอบด้วยทหารและพลเรือนของฝรั่งเศส เพื่อทำการปกครองแคร์วันชาร์ หน่วยบกครองพิเศษนี้มีที่ทำการตั้งอยู่ที่เมืองชาร์บรีทเท่น (Saarbrücken) พร้อมกันนี้ก็สั่งห้ามมีพระราชการ เมืองอิสระในแคร์วันชาร์¹² ใน ค.ศ. 1952 รัฐบาลฝรั่งเศสได้จัดให้มีการเลือกตั้งหน่วยบกครองพิเศษขึ้นมาใหม่ แต่ก็เป็นการเลือกตั้งตามกฎหมายที่รัฐบาลฝรั่งเศสจัดทำขึ้น เพื่อให้หน่วยบกครองพิเศษนี้เป็นรัฐบาลทุนของฝรั่งเศสในการปกครองแคร์วันชาร์ ใน ค.ศ. 1953 นายกรัฐมนตรีของฝรั่งเศส เรอเน่ มาเยร์ (René Mayer) ได้ประกาศรวมแคร์วันชาร์เป็นดินแดนของประเทศไทย อดีนาเออร์ได้ทำการประท้วงการกระทำของรัฐบาลฝรั่งเศสครั้งนี้ แม้แต่เดนาเออร์จะทราบได้ไม่ถูก เขาคงจะไม่สามารถ

จะที่อเดนาเออร์กำลังติดต่อและพยายามสร้าง

ความสัมพันธ์ระหว่างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

กับรุสฯ ซึ่งและสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันจะยุ่งยากมากจีน

เนื่องจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันทุกวัน วันละ

มากกว่า 2,000 คน ทำให้รัฐบาลของรุสเซียและสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันไม่พอใจ วัน

ที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1961 รัฐบาลสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันได้สร้างกำแพงและเครื่องกีดขวางเส้นทางคนเดินที่จะเข้าไปยังกรุงเบอร์ลินตะวันตก อีกทั้งได้จึงลดหน้ามีปิดล็อกเบอร์ลินตะวันตกและแนวพร้อมเดินระห่ำดินแดนของเยอรมันทั้งสอง เพื่อกีดกันไม่ให้ชาวเยอรมันที่อาศัยอยู่ในสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันกลับหนีมายังสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันอีก¹¹

¹⁰Ploetz : Ibid., p. 1439.

¹¹Ibid., p. 1439.

¹²Konrad Adenauer 1876-1976, Op.cit., p.51.

เรียกร้องและปลูกปั้นให้ประชาชนในแคว้นชาร์ทันกลั่นรวมกับสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน แต่เจ้าก็ไม่ต้องการให้แคว้นชาร์ทันกลับไปรวมอยู่กับ פרร์งเศส อเดเนาเออร์จีงประกาศให้ประชาชนในแคว้นชาร์ตรัฐหนักใจการที่แคว้นชาร์น่าจะมีโอกาสบุกรุกของตนเองอย่างอิสระทั้งทางด้านการเมือง และเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตาม ใน ค.ศ. 1954 อเดเนาเออร์ได้ตกลงกับนายกรัฐมนตรีคนใหม่ ของพรร์งเศส 皮耶ร์ เมงเดส ฟรังก์ (Pierre Mendes Franc) ที่จะให้แคว้นชาร์มีการออกเสียงประชามติว่า 1. ประชาชนในแคว้นชาร์ต้องการบุกรุกของตนเองอย่างอิสระ 2. ต้องการรวมอยู่กับพรร์งเศส หรือ 3. ต้องการรวมอยู่กับสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน 皮เยอร์ได้ให้นิวยาบุกรุกของพรร์งเศสออกประมวลความคิดเห็นของประชาชนในแคว้นชาร์ หลังจากที่เจ้าได้รับรายงานที่ผิดพลาดจากหัวหน้าหน่วยบุกรุกของพรร์งเศสในแคว้นชาร์ชื่อ 约翰內斯 霍夫mann (Johannes Hoffmann) ที่ว่าประชาชนส่วนมากในแคว้นชาร์บรรจนาที่จะรวมอยู่กับพรร์งเศส 皮เยอร์จึงตกลงให้มีการออกเสียงประชามติในวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1957 ปรากฏว่าเสียงส่วนใหญ่ของประชาชนในแคว้นชาร์ ต้องการที่จะรวมอยู่กับสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน ตั้งนี้พรร์งเศสจึงต้องยอมรับประชามตินี้และยอมมอบคืนแคว้นชาร์ให้กับสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมัน อย่างเป็นทางการ ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1958 ชาร์ล เดอ โกลล์ (Charles de Gaulle) ผู้นำมือนำภายในประเทศพรร์งเศส รัฐมนตรีกลารามาลงสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมันพรีวนซ์เชฟสเต้าส์ (Franz Josef Strauß) ได้แนะนำให้อเดเนาเออร์เดินทางไปเยือนประเทศพรร์งเศส เพื่อที่จะได้มีสัมพันธภาพส่วนตัวกับ เดอ โกลล์ แต่อเดเนาเออร์ปฏิเสธที่จะเสนอกัน อย่างไรก็ตาม ในเดือนช่วนวัน ค.ศ. 1960 เมื่ออเดเนาเออร์ได้สนใจกับ เดอ โกลล์ ที่ปารีสรัฐมนตรีทั้งสองเริ่มสนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1963 พรร์งเศสและสหพันธ์สาธารณะรัฐเยอรมันได้ลงนามในสัญญาเป็นมิตรชั่วคราว ในการลงนามเป็นมิตรกันครั้งนี้ เดอ โกลล์ ได้ขอร้องให้อเดเนาเออร์ช่วยในการที่จะไม่ให้อังกฤษเข้าร่วมเป็นสมาชิกของตลาดร่วมยุโรป¹³

¹³Konrad Adenauer 1876-1976 : *Ibid.*, p. 61.

6. การรื้อฟื้นสัมพันธภาพกับอิสราเอล

ในเดือนกันยายน ค.ศ. 1951 อเดนาเออร์ได้ประกาศในสภาพห้องสมุดแห่งสำนักงานอิสราเอล เผยรัฐบาลว่า เขาจะนำทางประเทศเยอรมันและเจริญสัมพันธไมตรีกับประเทศไทยอิสราเอลขึ้นใหม่ ในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1951 อเดนาเออร์ได้มีโอกาสพบกับ ดร. เนอัม โกลด์มันน์ ซึ่งเป็นประธานที่ประชุมชาวเยอรมันแห่งโลก ทั้งสองได้ทดลองที่จะมีความสัมพันธอันดีต่อกันใหม่ ในกลาง ค.ศ. 1952 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันประกาศให้ความช่วยเหลือประเทศไทยอิสราเอล สัญญาฉบับนี้ลงนามกันที่ เมืองลิกเซมบูร์ก (Luxemburg) ในเดือนกันยายนปีเดียวกันนั้น อเดนาเออร์ได้เสนอให้อิสราเอลห้ามการแลกเปลี่ยนทุกสัมพันธไมตรีซึ่งกันและกัน แต่อิสราเอลตอบปฏิเสธว่า อิสราเอลยังไม่พร้อม อย่างไรก็ตาม ในปี ค.ศ. 1960 อเดนาเออร์ได้มีโอกาสพบกับนายกรัฐมนตรีของอิสราเอล เดวิด บีน ภูเรียน (David Ben Gurion) ที่กรุงนิวยอร์ก และสามารถรื้อฟื้นสัมพันธภาพกับอิสราเอลได้สำเร็จ¹⁴

สรุปท้ายบท

จีวประวัติของคอน拉ด อเดนาเออร์ เป็นเรื่องราวที่น่าสนใจมาก เขาได้ฝึกความพัฒนาแห่งประวัติศาสตร์ของประเทศไทยอ่อนนิสิง 4 สมัย ได้พบเห็นถึงความเจริญและความพินาศของประเทศไทยอ่อนนิสิง ตั้งแต่สมัยที่ประเทศไทยอ่อนนิสิงปกครองในระบบพระมหากษัตริย์จนถึงสมัยหลังสังคրามโลกครั้งที่สอง จากประสบการณ์ต่างๆ ที่เขาได้พบเห็นมา ทำให้เขารู้สึกถึงความสำคัญของการพัฒนาและสร้างประเทศไทยอ่อนนิสิง ที่ขาดไม่ได้ จึงได้รับความเสียหายอย่างยับเยินจนไม่มีใครเชื่อว่า ประเทศไทยอ่อนนิสิงจะสามารถห้ามการพัฒนาและสร้างตนเองให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมาได้ใหม่ในระยะเวลาอันสั้น แต่อเดนาเออร์ก็ได้แสดงให้ทั่วโลกเห็นความสามารถของเขาว่า การสร้างสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันให้เจริญรุ่งเรืองทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคม

¹⁴Konrad Adenauer 1876-1976 : Ibid., p. 57.

ให้เจริญที่ยมบ่า เที่ยมไห่บีระ เทศมหาอุปราชบางปะเทศ และบังสาน้ำประเทศมหาอุปราชอีกหลายประเทศໄ Wade ความเบลี่ยนแบลลงของสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันในช่วง 4 สมัยที่อเดเนา-เออร์ได้ประสบมาดังนี้

สมัยสมบูรณ์มาญาสิกิราชย์ ค.ศ. 1870-1919

เมื่ออดอล์ฟ บิスマาร์ค อัครมหาราชนาบดีแห่งปรัสเซีย ทำการรวมรวมตินแคน ของชนชาติเยอรมันให้มารวมกับแคว้นบรัสเซีย แม้ว่าสถาบันเย็นアナจกร เยอรมันครั้งที่ 2 (โดยการทำสังคมรัฐสุดท้ายกับประเทศเพียงเศษในสังคมรัฐงโค-ปรัสเซีย ค.ศ. 1870/71) ประเทศเยอรมันเริ่มรั่วไหลจากทรัพยากรในชาติและค่าบัญกรรมสังคมรัฐ ประเทศเยอรมันนี้จึงเริ่มมั่นคงแข็งแรงและมีอำนาจมากขึ้นเรื่อยๆ จนถือได้ว่าเยอรมันเป็นมหาอำนาจประเทศหนึ่งของโลก กองทัพบกของเยอรมันเป็นกองทัพที่แข็งมากที่สุดประเทศหนึ่ง และกองทัพเรือของเยอรมันเป็นคู่แข่งที่หน้าเกรงขามของกองทัพเรืออังกฤษ ทางด้านอุตสาหกรรม ถึงแม้นว่าการปฏิวัติอุตสาหกรรมจะเยอรมันนี้จะเริ่มขึ้นกว่าประเทศอื่น ๆ ในทวีปยุโรป คือเริ่มใน ค.ศ. 1870 แต่เยอรมันนี้สามารถสร้างตนขึ้นมาเป็นประเทศอุตสาหกรรมชั้นนำของโลกได้อย่างรวดเร็ว ถึงกับมีคำพังเพยว่า ถนนเยอรมันมีไว้ตอกผู้เพื่อการทำงาน งานอะไรที่ขนาดอื่น ๆ ทำงานเพียงเพื่อมีไว้ตอกผู้¹⁵

สมัยสาธารณรัฐไวมาร์ ค.ศ. 1919-1933

เป็นสมัยที่ประเทศเยอรมันประสบความต้องการรัฐที่ไม่สงบสารมาก ซึ่งเป็นผลมาจากการพ่ายแพ้สังคมรัฐครั้งที่ 1 ที่ว่าประเทศเยอรมันมีแต่ความสับสนวุ่นวาย ประชาชนเยอรมันได้รับความเดือดร้อน อดอยาก จากเคราะห์กรรมที่นานาชาติบังคับให้รับตามข้อตกลงแห่งสนธิสัญญาเวร์ชายนิยมที่ประชาชนเยอรมันกำลังต่อสู้กับความทุกษ์ทรมานต่างๆ อู้ดี้ อเดเนาเออร์ได้รับการ

¹⁵Konrad Adenauer 1876-1976 : Ibid., p. 11.

ผิกสอนให้รู้จักกับการปกครองแบบประชาธิปไตย รัฐบาลประชาธิปไตยของเยอรมันต้องทำการต่อสู้กับเรื่องเศรษฐกิจและความวุ่นวายในการปกครอง ต้องทำการประนีประนอมกับต่างประเทศ ในขณะเดียวกันก็ต้องพยายามทำความเข้าใจกับประชาชนของตน เพื่อมิให้ชาวเยอรมันมีความรังสานิยชาติสั่งเป็นสิ่งที่ทางได้ยกมาก เพราะสำคัญต่อความรู้สึกของประชาชนชาวเยอรมันซึ่งเป็นพวกราชตินิยมจัด การกระทำของรัฐบาลเยอรมันจึงเท่ากับเป็นการกระตุนให้ประชาชนเกิดความรู้สึกชาตินิยมอย่างรุนแรงขึ้น ระยะเวลาตั้งแต่ ค.ศ. 1919-1933 จึงเป็นระยะที่ประเทศไทยเยอรมันมีการกบฏและความวุ่นวายต่างๆ ทั้งจากพวกราชตินิยม พวกรีบูนลัทธิคอมมิวนิสต์และพวกทหาร เศรษฐกิจและมาตรฐานการเงินของเยอรมันแตกต่าง ประชาชนไม่มีงานทำและประสบกับความขาดแคลนทางด้านอาหาร อีกทั้งหนี้สินส่งครามที่ท่วมท้นทำให้ชาวเยอรมันหมดกำลังใจ ต่างก็คิดว่าประเทศไทยเยอรมันไม่มีทางที่จะชดเชยหนี้สินให้หมดสิ้นขาดที่น้ำดี

สมัยแห่งการอิทธิพล ค.ศ. 1933-1945 หรือสมัยอาณาจักรที่ 3

เป็นสมัยที่พระคนาธิเรืองอำนาจ ประชาชนเยอรมันเริ่มมองเห็นความหวังที่จะพดุงศักดิ์ศรีของชาตินี้มากขึ้นมาใหม่ ทั้งนี้เพราะความสามารถของชนชั้นนำหุ้นพระคนาธิ ที่สามารถเรียกร้องความสนใจและสร้างศรัทธาจากประชาชนเป็นจำนวนมาก ถึงแม้เดนาเออร์จะพอใช้ต่อความรุ่งเรืองของประเทศไทยเยอรมันมีรายได้จากการปกครองของพระคนาธิ แต่เดนาเออร์ก็มีตัวตนน้อยสุดในการปกครองในระบอบชาตินิยมจัดของพระคนาธิ เขาจึงทำการต่อสู้และต่อต้านแนวความคิดของอิทธิพลรีบูนและพระคนาธิตั้งแต่แรกเริ่ม จะนั้นเมื่ออิทธิพลรีบูนและพระคนาธิสามารถยึดอำนาจของประเทศไทยได้ อดีนาเออร์จึงกล่าวเป็นศูนย์หมายเลขอ้างของพระคนาธิ ทำให้เข้าต้องประสบความลามากจนแทบเอาไว้ไม่รอด

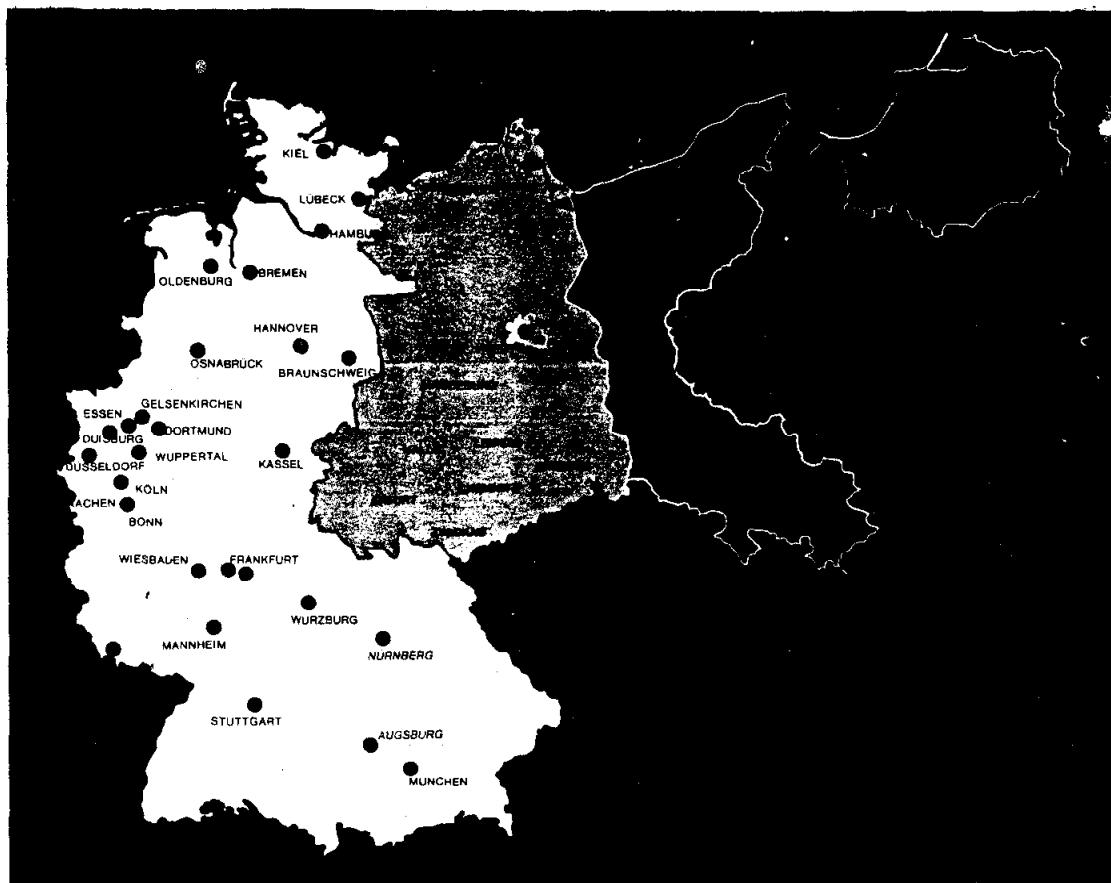
สมัยหลังสังคրามโลกครั้งที่ 2 ค.ศ. 1945-1967 (สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน)

เป็นสมัยที่อดีนาเออร์ทุนเทวีต เพื่อสร้างประเทศไทยให้เจริญรุ่งเรืองขึ้นมา

ใหม่ ตั้งแต่ ค.ศ. 1945 ท่ามกลางฝ่ายสัมพันธมิตรได้เข้ายึดครองประเทศไทย เยอรมนีทั้งประเทศไทย ชนชั้นนำของเยอรมันส่วนมากถูกจับขังลงคุกบ้างถูกจับประหารบ้าง ผู้นำทางคนหนึ่งออกนอกประเทศไทย ประชาชนในเยอรมันจึงเสียใจวุ่น乱คลังใจ อย่างไรก็ตามชนชั้นผู้นำของเยอรมันที่ยังอยู่ในประเทศไทยได้พยายามรวมตัวกันจัดตั้งพรรคการเมืองต่างๆ ซึ่ง เพื่อที่จะจัดตั้งรัฐบาลบริหารประเทศไทย ในจำนวนนักเคลื่อนไหวเหล่านี้ อเดนาเออร์เป็นผู้หนึ่งได้พยายามเกลี้ยกล่อมให้พรรครีสต์เดียนท์ง่ายๆ ที่มีอยู่ในประเทศไทย เยอรมันใช้เวลาอีกน้ำหนึ่งรวมกัน แล้วจัดตั้ง เป็นพรรคการเมืองที่ชื่อว่า พรรคนาฏคริสต์เดียนเติร์โนแครทและ เมื่อพรรคนี้ได้รับเสียงตัวย lokale มาก อเดนาเออร์ ได้รับความไว้วางใจจากพรรคนี้เข้ารับตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ตั้งแต่นั้นมา มีอายุ 72 ปีแล้ว ตลอดเวลาที่เขาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเป็นเวลาถึง 14 ปีติดตอกัน อเดนาเออร์ได้อุทิศชีวิตและเวลาให้กับประเทศไทยต่อไปอย่างแท้จริง เขาแสดงให้ทั่วโลกเห็นว่า ชาวเยอรมันมีได้พากเพียรส่งความหรือความรุนแรงอันเป็นอันตรายต่อสังคม ของมนุษยชาติ เขาย้ายามสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับนานาชาติโดยทางการทูต ส่วนนโยบายภายในประเทศไทย เขาย้ายามปฏิรูปงานทางเศรษฐกิจและการเมือง ให้ความช่วยเหลือและความเสมอภาค แก่สังคม อย่างไรก็ตาม ความไม่สงบอันสูงสุดของ อเดนาเออร์ก็คือ ความพยายามที่จะรวมติดแคนท์แตกแยกของชนชาติเยอรมัน คือ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน หรือเยอรมันตะวันตก และสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน หรือเยอรมันตะวันออก ให้เป็นประเทศไทยเดียว แต่ก็ได้รับการขัดขวางจากสหภาพโซเวียตที่สูงสุด เชียดสกัด เสมือนมา ความไม่สงบของอเดนาเออร์เริ่มเป็นความจริง เมื่อประเทศไทยสหภาพโซเวียตสูญเสีย เกิดวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างหนัก ทำให้สมาชิกของสหภาพโซเวียตสูญเสียต้องแยกตัวอย่างลับ วันที่ 3 พฤษภาคม ค.ศ. 1990 สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน และสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน จึงได้รับการรับรองจากประเทศไทยมาจนถาวงๆ ให้รวมเป็นประเทศไทยเดียวกันได้อย่างสมบูรณ์ เป็นอันว่า ความไม่สงบอันสูงสุดของอเดนาเออร์ได้บรรลุผลสมปรารถนา หลังจากที่เขาเสียชีวิตไปแล้วถึง 23 ปี

คําถามทบทวน

1. เพื่ออะไร เหตุใด จอนราด คานเนาเออร์ จึงสามารถบูรณะสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ให้กลับเจริญสูงเรื่องขึ้นมาใหม่ จนทัดเทียมประเทศมหาอำนาจต่างๆ ในยุโรปได้อีกครั้ง
2. คุณราด คานเนาเออร์ ดำเนินนโยบายทางการทูตอย่างไรในการพัฒนาสัมพันธภาพที่ดีกับฝ่ายสัมพันธมิตรขึ้นมาใหม่ และนโยบายนี้ให้ผลอย่างไรต่อสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

1973. Nach dem verlorenen Zweiten Weltkrieg wurden die Flüsse Oder und Neiße zur deutschen Ostgrenze. Auf dem Restgebiet des ehemaligen Deutschen Reiches bildeten sich zwei Staaten unterschiedlicher Gesellschaftsform.